Nr. 296. Piątek 29. Grudnia 1871. Rok 61.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzedowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub wiecej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość steplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi!

Zaproszenie do przedpłaty na „Gazetę Lwowską“ wraz z Dziennikiem urzędowym.

Przedpłata wynosi:

w miejscu:

rocznie	12 zł.
półrocznie	6 „
ćwierćrocznie	3 „
miesięcznie	1 „

z przesyłką pocztową:

rocznie	16 zł.
półrocznie	8 „
ćwierćrocznie . . .	4 „
miesięcznie	1 zł. 35 c.

Począwszy od dnia 1. stycznia 1872 wychodzić będzie przy „Gazecie Lwowskiej“ w miejsce wydawanego przez lat kilkanaście „Dodatku tygodniowego“, **„Dodatek miesięczny“, pismo poświęcone historyi, ekonomii społecznej i statystyce krajowej.** Każdy zeszyt miesięczny obejmować będzie cztery arkusze ścisłego druku w wielkiej 8ce, cztery zaś takie zeszyty stanowić będą 1 tom, tak, iż rocznik cały składać się będzie z trzech tomów.

Prenumeratorowie „Gazety Lwowskiej“ roczni i półroczni odbierać będą „Dodatek miesięczny“ bezpłatnie, prenumeratorowie kwartalni i miesięczni **na żądanie**: pierwsi za dopłatą **50 c.** ćwierćrocznie, drudzy za dopłatą **20 c.** miesięcznie.

Osobna zaś prenumerata na „Dodatek miesięczny“ za rok cały wynosi 3 zlr. w. a.

Prenumerować można: ulica Wałowa Nr. 29 now. 370 st.

Gazetę ćwierćrocznie: od 1. stycznia — 1go kwietnia — 1. lipca i 1. października każdego roku, miesięcznie: od 1go każdego miesiąca. Przedpłatę (franco) najdogodniej przesyłać przekazem pocztowym.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Dnia 26. b. m. odbyło się we Wiedniu zgromadzenie deputowanych ze stronnictwa wiernokonstytucyjnego. Najpierw przewodniczył dr. Brestel a potem dr. Perger. Na wniosek dr. Giskry uchwaliło zgromadzenie przez aklamacyę wybrać na prezydenta izby deputowanych dr. Hopfena, który podziękował za położone w nim zaufanie i oświadczył gotowość przyjęcia tak zaszczytnego stanowiska. Dalej uchwaliło zgromadzenie wybrać na pierwszego wiceprezydenta dr. Franciszka Grossa a na drugiego dr. Vidulicha. W końcu uchwaliło zgromadzenie deputowanych wiernokonstytucyjnych zezwolić na pobór podatków w najbliższym kwartale jak najspiesznej z pominięciem zwykłych formalności i odpowiedzieć na mowę tronową adresem.

— „Bohemia“ donosi, że minister handlu dr. Banhans wniesie w Radzie państwa projekt ustawy o towarzystwach akcyjnych, która zniesie dotychczasowe postanowienie, że prawo nadzoru nad towarzystwami akcyjnemi zastrzeżonem zostaje rządowi.

Berlin. „Deutscher Reichsanzeiger“ donosi: „Jego cesarska i królewska Mość przyjmował na audyencyi d. 20. grudnia o godz. 1. popołudniu dotychczasowego nadzwyczajnego austryacko-węgierskiego posła i pełnomocnego ministra hrabiego Wimpffen. Hr. Wimpffen wręczył cesarzowi pismo cesarza austryackiego, odwołujące go z dotychczas piastowanej posady. Dnia 22go przyjmował cesarz na uroczystej audyencyi c. k. austryackiego tajnego radcę i podkomorzego hrabiego Karolyi i odebrał z rąk jego pismo, na mocy którego Jego ces. i król. Apost. Mość cesarz Austryi uwierzytelnia go jako nadzwyczajnego i pełnomocnego ambasadora przy dworze cesarza niemieckiego.

— Gazeta krzyżowa podaje następującą depeszę kanclerza Niemiec do hr. Arnima posła niemieckiego w Paryżu z powodu uwolnienia Bertina i Tonneleta, oskarżonych o zabicie żołnierzy niemieckich:

Berlin, 7. grudnia 1871.

JW. Pan powziąłeś z dzienników wiadomość o wrażeniu sprawionem w opinii publicznej w Niemczech przez wyroki uniewinniające w Melun i w Paryżu; a jakiebądź mogą być u nas różnice stronnictw, w obec tych faktów wszystkie są one jednego zdania. Dalecy jesteśmy od zwalenia na rząd francuski odpowiedzialności za orzeczenia przysięgłych, i chętnie dajemy wiarę, że nie jest on także w stanie być panem usposobienia urzędników mających udział w takich procesach. Owszem, sam fakt, iż uczucie prawa we Francyi w tych nawet sferach zupełnie znikło, w których przedewszystkiem szuka się zwolenników porządku politycznego i zabezpieczenia wymiaru sprawiedliwości, stawia Europę w możności ocenienia trudności, jakie rząd francuski napotyka w usiłowaniach swoich około oswobodzenia ducha prawa i porządku z ucisku, pod jakim go namiętność tłumu trzyma.

Jeśli mimo tego upraszam JW. Pana, abyś w przedmiocie tym rozmówił się z p. Rémusatem, to nie na to, aby zarzuty prasy niemieckiej zwrócić do rządu francuskiego, lecz aby zapobiedz zastrzeżeniu, iż nie wypowiedzieliśmy wcześnie zdania naszego o następstwach, któreby się wiązały z ponowieniem podobnych wypadków.

Jeżeli kara niedosięgnie takich zbrodni, jak skrytobójstwo, natedy obrażone uczucie publiczne, skoro sprawiedliwości otrzymać nie zdoła, gotowe domagać się odwetu. Gdyby nam podobna była zająć stanowisko, na jakiem się trzymał wymiar prawa w Paryżu i Melun, wtedy jus talionis przywiodłoby do tego, że i u nas zabijanie Francuzów, gdyby się zdarzyło w obrębie naszej jurysdukcyi, nie pociągałoby za sobą kary. Stopień moralnego wykształcenia i poczciwe uczucie prawa wrodzone ludowi niemieckiemu, wykluczają tę możność. Trudno atoli będzie po owych wydarzeniach zadowolnić opinię publiczną w Niemczech, gdyby podobnych zbrodni znowu się dopuszczono, odwołaniem się do sądów francuskich. Dla tego jako środek bezpośredniej obrony, dowódzcy wojsk naszych w obrębie okupacyjnym musieli sobie zapewnić ogłoszeniem stanu oblężenia jurysdykcyę wojenną na zbrodnie przeciw wojskowym. Przypadki, w których bezzwłoczne aresztowanie sprawcy da się uskutecznić, niesprowadzą trudności międzynarodowych; ale każde wezwanie o wydanie sprawcy, którebyśmy zmuszeni byli postawić, drażnić będzie i zniechęcać opinię publiczną we Francyi. Dla tego po odmówieniu nam żądanego wydania Tonneleta i Bertina, ufni w sądy francuskie, nie obstawaliśmy wtedy przy naszem żądaniu. W przyszłości jednak niemoglibyśmy wobec oburzenia ludności niemieckiej zachować podobną wstrzemięźliwość, lecz w razie odmowy takiego wydania bylibyśmy zmuszeni chwytać i uprowadzać zakładników francuskich, w ostateczności zaś wymódz środkami donioślejszemi spełnienie naszego żądania; pragniemy zaś jak najżywiej uniknąć takiej ewentualności.

Pominąwszy niebezpieczeństwa dla naszych stosunków obopólnych, których obawiać się w tym kierunku musimy, zajścia w Melun i Paryżu dają nam świadectwo usposobienia wykształceńszych także i zamożniejszych klas ludu względem Niemiec, co nie może pozostać bez wpływu na dalsze nasze zachowanie się w interesie własnego bezpieczeństwa naszego. Musimy powiedzieć sobie, że lubo zaczepieni byliśmy roku zeszłego przez Francyę bez wszelkiej prowokacyi, jednak rozjątrzenie, żeśmy się zwycięzko bronili, jest tak roznamiętnione aż do tych sfer nawet, z których wychodzą przysięgli, urzędnicy prokuratoryi, adwokaci i sędziowie, że w rokowaniach, jakie nas jeszcze z Francyą czekają, będziemy musieli brać w rachubę nie tylko zapewnienie się co do wykonania warunków pokoju, lecz także obronną siłę stanowiska naszego w zajmowanych jeszcze przez nas departamentach.

JW. Pan przypomnisz sobie, że ostatnie układy z p Pouyer-Quertier prowadzone były w zaufaniu, że usunięcie także ostatnich resztek naszej okupacyi będzie mogło być za obustronną umową doprowadzone do skutku w krótszym czasie, niż to traktat pokoju przewidywał. Światło, jakie rzuciły zajścia w Melun i w Paryżu na usposobienie i zamysły wykształceńszych nawet Francuzów wobec nas, musiało rozwiać to zaufanie, zwłaszcza, że zwolennicy prawa i porządku w prasie francuskiej nie czuli się dość silnymi, aby publicznie potępić zachowanie się przysięgłych prawników z powołania i przyklaskującej publiczności. Tych niewiele głosów, które miały odwagę nieśmiało wyrazić naganę, usprawiedliwia ją tylko względami pożyteczności, że Niemcy okupacyą swoją będą teraz jeszcze w stanie nieść Francyi szkodę, bynajmniej zaś nie oświadczyło, że taki rodzaj wymiaru sprawiedliwości, jaki nastąpił, nie da się pogodzić z odwiecznemi zasadami sprawiedliwości, porządku politycznego i z obecnym stanem cywilizacyi. Zdaje się przeto, że i te słabe świadectwa dane prawu, ucichłyby po ustaleniu naszej okupacyi.

JW. Pan zechcesz łaskawie przedstawić te uwagi p. Rémusatowi, niedając im, powtarzam, jakiegokolwiek zwrotu, któryby mógł zdradzać tutejszą niechęć dla rządu rzeczypospolitej. Owszem, zechcesz JW. Pan kłaść przedewszystkiem wagę na ubolewanie i rozczarowanie, jakie uczuwamy z powodu, że natychmiast po daniu przez nas w ostatnich układach najniewątpliwszych dowodów uprzedzających chęci naszych, mogły takie wystąpić zjawiska, wobec których muszę na nieszczęście poczytać nadzieje nasze w ożywienie obustronnego zaufania za przedwczesne. Bismark.

Londyn. Dzienniki angielskie ogłosiły dnia 22 urzędowe doniesienie, że książę Walii ma się dobrze; że wszelkie niebezpieczeństwo minęło.

Hrabia Beust miał już audyencyą u królowej angielskiej w zamku Windsor, i wręczył swe pismo uwierzytelniające.

— W ubiegłym tygodniu umarł w 81szym roku życia, jeden z najstarszych i najznakomitszych angielskich mężów stanu lord Ellenborough. Zmarły był ministrem w gabinecie księcia Wellingtona, od r. 1842 do 1844 gubernatorem Indyi a w 1846 r. pod Robertem Peelem ministrem marynarki. Dziennik „Daily News“ nazywa jego politykę bardzo śmiałą. Zmarły sympatyzował bardzo — pisze ten dziennik — z Polakami podczas ostatniego powstania polskiego i byłby niezawodnie popchnął Anglię do wojny z Rosyą gdyby to od niego było zależało. Gdy plan jego nie powiódł się, wystąpił w izbie lordów z mową, w której radził walczącym Polakom, ażeby nieprzyjaciół swoich zabijali gdziekolwiek ich spotkają przenieśli śmierć na placu boju nad życie pod rządem rosyjskim. W czasie wojny duńskiej szlachetny lord Ellenborongh sympatyzował z Danią i drwił z Niemców marzących o niemieckiej potędze na morzu.

Paryż. Deputacyi miasta Lyonu oświadczył minister spraw wewnętrznych Kazimierz Perrier, iż usiinie o zatrzymanie republikańskiej formy rządu starać się będzie a dalej, że co do swej osoby zrobi z kwestyi przeniesienia stolicy Francyi do Paryża kwestyę gabinetową.

Książę Metternich wręczył dnia 22. grudnia prezydentowi republiki francuskiej pismo, odwołujące go z posady ambasadora przy republice francuskiej.

Dnia 22. grudnia przybył do Paryża ks. Grammont. Stanie on przed komisyą śledczą, która ma za zadanie zbadać dokładnie wypadki dnia 4. września i ułożyć odnośne sprawozdanie. Wraz ks. Grammontem słuchanym będzie Tolhausen, który był w czasie wybuchu wojny francusko-niemieckiej konsulem francuskim w Kolonii a obecnie piastuje taki sam urząd w Lipsku.

Kronika.

(Nieszczęsne wypadki.) W Bystrzycy w powiecie Drohobyckim powiesił się 21. listopada włościanin Jan Chomin. — W Rudzie w powiecie Ropczyckim umarł 14. bm. włościanin Antoni Haracz ugodzony przypadkowym sposobem wystrzałem ze strzelby. — Dnia 9. bm. powstała w Bursztynie bójka pomiędzy kilku parobkami, z których jeden Ilko Kochan zabity został.

(Pożar.) W Białokiernicy w powiecie Podhajeckim zgorzała w połowie bieżącego miesiąca stodoła dworska z całoroczną kroscencyą. Szkoda zabezpieczona wynosi 29.065 zł. Ogień miał być podłożony.

Czytamy w „Czasie“: Od dni kilku niepokoiły nasze miasto wieści o ciężkiej chorobie hr. Aleksandra Przezdzieckiego. Niestety, choroba ta nagła miała pozbawić kraj zasłużonego i niezmordowanego pracownika, jednego z najofiarniejszych obywateli, męża poświęcającego życie, mienie, nieszczędzącego trudów dla nauki, dla dziejów ojczystych, spraw krajowych, dla wszystkiego co szlachetne, piękne i zacne Wczoraj o godzinie 4ej. po południu zmarł autor „Jagiellonek“ i wydawca Długosza, zmarł jak żył, choroba bowiem przerwała prace, dla których dokończenia zamieszkał chwilowo w Krakowie; gorliwy katolik, umarł też po chrześcijańsku, wcześnie korzystając z pociech religijnych. Klęska to narodowa, bo równych hr. Przez-

dzieckiemu zasługą i poświęceniem nie wielu dziś w Polsce naliczyć możemy.

— W Wiedniu stanąć ma nowy hotel z otwarciem wystawy powszechnej pod nazwą „Metropole“ przy „Franz-Joseph-Quai,“ otoczony ogrodem cenistym. Mieścić on będzie 400 pokoi gościnnych i 60 lokalów na traktyernie, kawiarnie i sklepy. Na dyrektora tego hotelu wezwano p. Speisera, dyrektora hotelu Bauera „Au lac“ w Zürichu. (Czas.)

— Dnia 23. bm. umarł w Wiedniu bar. Jonasz Königswarter, bankier, przełożony tamecznej gminy izraelickiej, prezes rady zawiadowczej zachodniej kolei czeskiej, dyrektor kolei północnej cesarza Ferdynanda, członek rady zawiadowczej kolei Nadcisańskiej, członek wydziału Towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju, radca giełdowy, jedna z pierwszych potęg finansowych Wiednia. (Czas.)

— We Francyi zmarł Karol Gonthier, największy podróżnik, który czternaście razy okrążył w swych podróżach całą kulę ziemską. Wyprawy jego były pełne przygód: Indyanie powiesili go raz na szubienicy, to znów przez Chińczyków w Foo Chou był skazany na rozsiekanie w dziesięć tysięcy kawałków, a na powieszenie w Bangkok — zawsze jednak uratowany na czas. W podróżach swych dorobił się znacznego majątku i zmarł naturalną śmiercią w pięknym pałacu, który posiadał w Paryżu. (Czas.)

(Wykaz zmarłych osób od 1. do 15. grudnia 1871 w mieście Lwowie). 1 Marya Kosińska, żona doktora medecyny, l. 51, na owrzodzenie trzewów. Na suchoty: 2 Józef Rudnicki, c. k. major, l. 53. 3 Michalina Mandel, wdowa po urzędniku, l. 28. 4 Paulina Sluzar, sierota po rzg. księdzu, l. 23. 5 Michalina Hirschberg, żona subjekta, l. 30, na gorączkę połogową. Ze starości: 6 Justyna Rozniatowska, żona radcy, l. 70. 7 Grzegorz Okunieski, pens. urzędnik, l. 80. 8 Anna Koch, z ubogiego domu, l. 68. 9 Franciszek Benroth, urzędnik kolei, l. 28, na suchoty. 10 Franciszek Beranek, pens. adjunkt, l. 67, na zapalenie płuc. 11 Frydryk Pinkas, naczelnik, l. 69, na ostre brzęknienie płuc. 12 Petronela Maziecka, żona szynkarza, l, 52, na gościec. 13 Izydora Pikulska, szwaczka, l. 30, na zapalenie wątroby. Na gruźlicę: 14 Stanisław Zdan, stolarz, l. 59. 15 Władysław Krauter, aspirant, l. 21. 16 Elżbieta Metz, córka kapitana, l. 16. 17 Olimpia Janiszewska, żona profesora, l. 48. 18 Jan Białobręski, prywatny, l. 42. Wyrobnicy: 19 Stanisław Wieczyszyn, l. 68, 20 Aniela Rybczynska, l. 36, 21 Ludwika Pisarczuk, l. 36, 22 Jan Oberhell, l. 36, 23 Jan Zajączkowski, l. 55. 24 Józef Napiorkowski, dyurnista, l. 77. Ze starości: 25 Katarzyna Grzybowska, żona prywatnego, l. 78. 26 Tekla Pery, wdowa po prywatnym, l. 90. 27 Agnieszka Wąsowa, z ubogiego domu, l. 73. 28 Zofia Uszanowska, uboga, l. 80. 29 Wilhelm Müller, kancelista magistraru, l. 37. udusił się. 30 Jakób Lesiewicz, strażnik. l. 63, zagorzał.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu listopadzie 1871:

Następujących artykułów:	Miejsce targu: Wadowice zr.	c.	Kalwarya zr.	c.	Kęty zr.	c.	Biała zr.	c.	Oświęcim zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	6	32	—	—	—	—	6	15	5	63
„ żyta	4	80	—	—	4	83	5	1	4	63
„ jęczmienia	3	52	—	—	3	46	3	11	3	40
„ owsa	2	4	—	—	1	90	1	93	2	11
„ grochu	—	—	—	—	—	—	7	50	7	—
„ hreczki	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	63	—	—	1	77	2	—	1	64
Cetnar siana	1	16	—	—	1	20	1	32	1	75
Sąg drzewa twardego	9	—	—	—	8	3	10	—	8	—
„ „ miękkiego	6	—	—	—	6	30	7	50	5	80
Funt mięsa wołowego		24	—	18	—	20	—	26	-	22
Miara wina	—	—	—	60	—	-	—	—	—	80
„ piwa	—	—	—	16	—	24	—	—	—	—
Wyrobnik z wiktem	—	30	—	—	—		—	—	—	40
„ bez wiktu	—	60	—	—	—	50	—	—	—	50

R. Lwów, 28. grudnia. (Sprawozdanie tygodniowe Gazety Lwowskiej). W ubiegłym tygodniu temperatura była łagodną a termometer chwiał się pomiędzy 1 a 3 stopniami poniżej zera. Sanna jest doskonałą więc ceny frachtu są wskutek tego umiarkowane.

Ruch w handlu towarowym był ożywiony mianowicie w artykułach, których konsumcya z powodu świąt znacznie się powiększyła. Ważnym wypadkiem dla ruchu przewozowego w Galicyi było otwarcie odeskiej kolei żelaznej na przestrzeni Podwołoczyska-Zmerynka, które nastąpiło 13. grudnia. Za przewóz towarów wszelkich gatunków bez różnicy z Podwołoczysk do Wołoczysk płaci się dwie kopiejki. Ekspedycyę towarów z urzędu cłowego na dworcu w Podwołoczyskach poruczyła dyrekcya kolei Karola Ludwika znanemu pochlebnie spedytorowi Augustowi Schellenbergowi, który obowiązany jest uskuteczniać ekspedycyę po cenach stale oznaczonych.

Otwarcie obrotu handlowego z Rosyą jest dla Galicyi wypadkiem bardzo pomyślnym, chociaż handel z Rosyą walczyć musi z wielu przykremi uciążliwościami. Kupcy użalają się na niepunktualną dostawę i na zły gatunek towaru. Kupcy zawiązujący w Rosyi stosunki handlowe powinni zakupować towary, a mianowicie zboże tylko pod warunkiem, że takowe przed zakupnem oglądnąć mogą. Koleje Karola Ludwika i czerniowiecka postanowiły uskuteczniać przesyłkę artykułu eksplodującego haloxylin pod warunkami ustanowionemi dla transportu innych artykułów eksplodujących. Cena transportu obliczoną będzie podług taryfy drugiej klasy towarów.

W skutek silnych mrozów podrożało drzewo w Galicyi, a mianowicie we Lwowie i Tarnopolu. Rządowa fabryka tytoniu w Galicyi i inne zakłady przemysłowe zaopatrują się już w węgle sprowadzone z górnego Szląska. Ale i inne węgle poszły w ostatnich dwóch miesiącach znacznie w górę. W Krakowie płacą za cetnar 40 — 45 centów. Ruch w handlu naftą ożywił się w ostatnim tygodniu. Z Drohobyczy wysłano około 800 cetnarów tego artykułu. Część tego zapasu odeszła przez Podwołoczyska do Rosyi. Transport do Rosyi połączony jest z wielkiemi uciążliwościami na granicy, które może niezadługo usunięte zostaną. Za cetnar nafty płacono 14 — 15 złr. Dowóz nafty amerykańskiej przybrał w ostatnich czasach znacznie większe rozmiary.

Ruch w handlu zbożowym był w ostatnim tygodniu bardzo ożywiony. Znaczne transporty zboża nadeszły z Husiatyna do Tarnopola i z Rosyi do Podwołoczysk. Rosyjskie koleje dostawiły około 8000 cetnarów zboża. Oczekują jeszcze transportu bardzo znacznych zapasów zboża rosyjskiego, gdyż dobra sanna ułatwia znakomicie dowóz drogami krajowemi. Przez Radziwiłłów nadeszło do Brodów w ostatnim tygodniu około 16000 cetnarów zboża. Magazyny na granicy koło Podwołoczysk są w tej chwili prawie przepełnione. Podczas świąt nastąpiła chwilowa stagnacya, gdyż ajenci zagranicznych domów handlowych wyjechali na święta z Galicyi do domów.

W świecie kupieckim panuje przekonanie, że po nowym roku handel zbożem nierównie większe przybierze rozmiary. Dowodzą tego liczne zamówienia z dostawą w styczniu. Tutejsze młyny zakupują dużo zboża rosyjskiego, co wskazuje, że tegoroczne zbiory w Galicyi nie wypadły zupełnie zadowalniająco. Niebardzo pomyślny zbiór kartofli wpłynął znacznie na powiększenie kosztu cyi zboża. Brodzki młyn parowy, który obecnie zostanie znakomici rozszerzony, wysyła tygodniowo 2500 cetnarów mąki koleją żelazną.

Na targach zamiejscowych ceny były następujące: Bochnia: pszenica 190 ℔ 11 zł., żyto 180 ℔ 9 zł., jęczmień 158 ℔ 6 zł. 50 c., owies 112 ℔ 3 zł. 50 c. Ceny były stałe, dowóz słaby. Tarnów: pszenica 190 ℔ 11 zł. 50 c.—12 zł., żyto 180 ℔ 7 zł. 75 c.—8 zł. 25 c, jęczmień 158 ℔ 7 zł. - 7 zł. 25 c, owies 112 ℔ 3 zł. 60 c. Z powodu zamieci śnieżnych dowóz i ruch był słaby. Dębica: pszenica 190 ℔ 11 zł., żyto 180 ℔ 8 zł. 75 c., jęczmień 158 ℔ 6 zł. 75 c., owies 112 ℔ 3 zł. 25 c. Popyt na żyto, i pszenicę był znaczny. Na owies niebyło popytu. Rzeszów: pszenica 190 ℔ 12 zł., żyto 180 ℔ 9 zł., jęczmień 158 ℔ 7 zł. owies 110 ℔ 4 zł. 50 c., koniczyna 180 ℔ 58 zł., rzepak 150 ℔ 15 zł. 50 c. Jarosław: pszenica 190 ℔ 11 zł. 20 c.—12 zł., żyto 180 ℔ 5 zł 80 c. - 6 zł. 80 c., jęczmień 160 ℔ 5 zł. 20 c.— zł.6, owies 112 ℔ 3 złr. 20 c. Wywóz pszenicy był znaczny. Brody: pszenica 190 ℔ 9 zł.– 9 zł. 30 c., żyto 180 ℔ 5 zł. 65 c.—5 zł. 80 c., jeczmień 158 ℔ 5 zł. 5 c.—5 zł. 15 c., owies 112 ℔ 3 zł. 10 c.—3 zł. 15 c. Ceny pszenicy i żyta spadły. Popyt był wielki. Tarnopol: pszenica 190 ℔ 10 zł.— 10 zł. 30 c., żyto 180 ℔ 5 zł. 90 c.– 6 zł. 20 c., jęczmień 158 ℔ 5 zł. 10 c., owies 112 ℔ 3 zł. 20 c. Ruch był ożywiony.

Bydła rzeźnego i opasowego przywieziono w ostatnim tygodniu koleją lwowsko-czerniowiecką 400 sztuk, które odwieziono zaraz dalej do Oświęcima. Z tutejszego targu odstawiono na dworzec kolei bardzo mało wołów.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń 28. grudnia. Mowa tronowa cesarza wita zgromadzonych reprezentantów obu izb Rady państwa i podnosi fakt, że gotowość do zrobienia najdalej idących ustępstw dających się pogodzić z jednością państwa, nie zdołała zjednać monarchii pożądanego pokoju wewnętrznego. Korona odsyłając kraje z ich życzeniami na drogę wskazaną w konstytucyi broniła prawa całego państwa a przytem i własnych interesów królestw i krajów. Pierwszem zadaniem rządu złożonego z członków reprezentacyi, będzie wzmocnienie konstytucyjnego stanu prawnego i zapewnienie ustawom wszechstronnego i bezwarunkowego posłuszeństwa. Rząd uczyni zadość podniesionym w reprezentacyi państwa życzeniom Galicyi w granicach jedności i potęgi całego państwa. Zupełna niezależność rady państwa zabezpieczoną być musi przez utworzenie samoistnej reprezentacyi państwa. Dla takiego bezpośredniego wcielenia idey państwa austryackiego droga wiodąca do tego celu utorowaną zostanie w stosownej chwili, przyczem nietknięte zostaną wszystkie w konstytucyi uzasadnione interesa. Tymczasem przedłożony zostanie projekt ustawy względem uchylenia nadużyć mandatów konstytucyjnych. Mowa tronowa wzywa do starań około publicznej oświaty. Rząd wykona ustawę o szkołach ludowych stanowczo a przytem z należytą względnością, ureguluje sprawy uniwersytetów i przedłoży odpowiednie projekty w celu zapełnienia luk, które powstały wskutek zniesienia konkordatu w ustawodawstwie o stosunku kościoła katolickiego do władzy państwowej. Rząd wykończy wielkie prace ustawodawcze odnoszące się do procedury cywilnej i karnej, kodeksu karnego i policyjnego prawa karnego, organizacyi sądów i prokuratoryi państwa. Rząd zajęty jest wykończeniem projektu ustawy o zakresie działania i utworzeniu trybunału administracyjnego. Rozwojowi milicyi krajowej poświęci rząd szczególne starania. Preliminarz państwa na rok 1872 przedłożony zostanie natychmiast a rząd postara się o wczesne przedłożenie najbliższego preliminarza. Mowa tronowa zapowiada różne projekty ustaw dotyczące interesów ekonomicznych i obrotowych, rozwoju handlu, tudzież opieki i poparcia pracy. Rząd zajmuje się wypracowaniem przedłożeń o podwyższeniu płac urzędników i pamięta o polepszeniu materyalnego bytu niższego duchowieństwa. Mowa tronowa podnosząc wspólność pracy około dobra państwa jako najpewniejszy środek do wyrównania wszelkich nieporozumień i pogodzenia wszystkich stronnictw, ubolewa z tego powodu tem więcej, że pewna część ludności usuwa się od drogi, na której jedynie porozumienie może być osiągniętem. Mowa tronowa wzywa usilnie do poświęcenia wszelkich sił załatwieniu praktycznych kwestyi i zadośćuczynienia moralnym i materyalnym potrzebom państwa. Ludom Austryi sprzykrzyły się już rozterki prawno-państwowe; pragną one pokoju i porządku, ażeby mogły korzystać z praw hojnie wymierzonych w konstytucyi. Mowa tronowa podnosząc bardzo pomyślny dla wzmocnienia wewnętrznych stosunków Austryi stan spraw zagranicznych wyraża nadzieję, że przyjaźne stosunki z mocarstwami zagranicznemi mogą wzmocnić wiarę w utrzymanie powszechnego pokoju. Mowa tronowa kończy się wyrazami nadziei, że dzieło ugody z ludami Austryi zakończone zostanie na patryotycznych podstawach w sposób odpowiedni duchowi dzisiejszego wieku.

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu“.

Wiedeń 28. grudnia. Uroczystość mowy tronowej odbyła się ze zwykłym obrzędem. Cesarz za wejściem do sali tronowej powitany został trzechkrotnym hucznym okrzykiem, jak również obecna temu aktowi Cesarzowa za ukazaniem się przyjętą była okrzykami nieustającemi. Mowa tronowa prawie po każdym ustępie a częstokroć w szczególnych jej miejscach przerywaną była żywemi oklaskami, osobliwie w miejscu, gdzie nadmieniła, że ludy Austryi znużone prawnopolitycznemi zatargami domagają się pokoju i porządku. Kiedy Cesarz i Cesarzowa po skończonym obrzędzie oddalili się, ponowiły się huczne okrzyki, jak przy wejściu. Oprócz książąt domu cesarskiego, ministrów, dostojników państwa, ciało dyplomatyczne znajdowało się prawie w komplecie i liczna i doborowa publiczność. Lubo Cesarz od wczoraj cierpi na chrypkę dość silną, wszelako odczytał osobiście mowę tronową.

Wiedeń, 28. grudnia, godzina 2ga po południu. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby niższej Rady państwa, na 117 głosujących wybrany został 115 głosami prezesem Hopfen. Dziękuje on za zaufanie, przypomina wypadki od zamknięcia ostatniej sesyi zaszłe, a które były zdolne budzić mocne obawy; kończy zaś okrzykiem na cześć Cesarza, który obecni trzechkrotnie głośno powtórzyli. Następnie na 121 głosujących otrzymał Vidulich 116 głosów jako pierwszy wiceprezes, a Gustaw Gross 100 głosów z 122 głosujących jako drugi wiceprezes. Posiedzenie trwa dalej.

Wiedeń 28. grudnia gdz. 2²/₃ po południu. Herbst wniósł w izbie naglący wniosek względem wybrania komisyi z 15 członków dla ułożenia adresu w odpowiedzi na mowę tronową. Wniosek ten przyjęty. Następujące projekta rządowe do ustawy zostały wniesione. Przedłożenie aktów wyborczych z bezpośrednich wyborów w Czechach do Rady państwa; projekt ustawy względem trzechmiesięcznego poboru podatków; ustawa finansowa na r. 1872; dodatek kredytowy do budżetu na r. 1871; projekt ustawy co do 20 milionów jednolitego długu publicznego i sprzedaży na ten cel nieruchomej własności państwa; umowa z przedsiębiorstwem Lloyda; traktat telegraficzny.—Trzechmiesięczny pobór podatków (przedbudżetowy) uchwalony został natychmiast we wszystkich trzech czytaniach, a to po oświadczeniu Zyblikiewicza, iż Polacy ze względu na nieprzerwany bieg potrzeb pań-

stwa głosują na tę ustawę. Ustawa finansowa przekazaną będzie wydziałowi finansowemu z 24 członków złożonemu. Jutro dodatkowe posiedzenie.

Drezno, 27. grudnia. Hr. Beust przybył tu onegdaj w nocy z Londynu, dziś przed południem miał dłuższą rozmowę z królem, a po południu obiadował u dworu, jutro zaś wieczór jedzie do Salcburga, gdzie jego rodzina bawi.

Paryż, 27. grudnia. „Journal officiel" ogłasza potwierdzono przez Thiersa sprawozdanie ministra spraw wewnętrznych, według którego rząd w razie potrzeby ogłaszać będzie sprostowania w „Journal officiel", albo przesyłać je dziennikom, nie żądając ich umieszczania.

Wersal, 27. grudnia. Ajencya Havasa zaprzecza doniesieniu, jakoby książę Broglie podał się do dymisyi Thiers odwiedzi dnia 31. b. m. prezesa zgromadzenia narodowego, który w tymże dniu odda mu wizytę z członkami bióra prezydyalnego. Nazajutrz przyjmować będzie w Wersalu ciało dyplomatyczne, ministrów i wyższych dostojników. Zapewniają, że Goulard wyjedzie 10. stycznia i przebywać będzie w Rzymie na dworze króla włoskiego.

Bukareszt, 27. grudnia Prezes gabinetu oznajmił w izbie, iż ministeryum z przyjęcia projektu rządowego w kwestyi kolei żelaznych zrobić kwestyę gabinetową jest zmuszone, i zastrzega sobie wzięcie dymisyi albo rozwiązanie izby.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28 grudnia

Hotel Żorża: Pp. Hr. Esterhazy G. i Almasy B., c. k. porucznicy, z Rzeszowa. — Dr. Schmidt A., adw., z Wiednia. Guszkowski J., z Nowego Miasta. — Małachowski J., z Rosyi. — Ochocki B., z Zarwanicy. — Rylski L., z Wilczejwoli. — Żurowski E., z Rosyi.

Hotel europejski: Pp. Hr. Komorowski W., ze Stanisławowa. — Kruszyński L., z Ukrainy.

Holtel angielski: Pp. Dwernicki W., z Temeszowa. — Janko H., z Hoszan. — Zagajewski T., notar., z Brodów.

Hotel krakowski: P. Bogusz T., z Tarnowa. — Wysoczański S., z Rozworca. — Bartoli D., z Krakowa.

Hotel Kuhna: Pp. Bogusz L., c. k starosta, z Tłumacza. — Wagner F., z Polańczyk.

Pod białym koniem: P. Witosławski J., z Żędowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 28 grudnia.

Pp. Hr. Borkowski S., do Uhrynowa. — Dr. Kański M., adw., do Krakowa. — Dr. Witz L., do Sambora. — Dornbach J., Dr. praw, do Zukowa. — Palester K, do Tarnowa. — Danil A., do Jass. — Feldser L., do Rosyi. — Krokowiecki A., do Aczmaniec. Torosiewicz E., do Wiednia. — Winnicki H., do Liska.

T E A T R.

Dziś (przedstawienie polskie.) Pierwszy raz: **„Czarodziejka"** Komedyo-dramat w 3 aktach oryginalnie napisał L. hr. Starzeński.

Jutro (przedstaw. niemieckie) **„La Traviata"** Opera w 4 aktach przez J. Verdiego.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 8 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ „ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ „ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu grudniu 1871

Dnia	Barometer Millimeter 7h	2h	9h	M.	Stopień ciepła wedle Celsiusa 7h	2h	9h	M.	Ciśnienie pary millimetr. 7h	2h	9h	M.	Wilgoć powietrza w % 7h	2h	9h	M.	Stan nieba 0—10 7h	2h	9h	M.	Wiatru kierunek i siła 7h	2h	9h	Ozonometer 0—10 7h	2h	9h	M.	Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
24	743·30	745·87	747 36	745·51	—11·2	—8·5	—11·0	10.23	—	2·3	—	—	—	96	—	—	5	2	1	2·7	SW 2	SW 2	W 1	7	7	7	7·0	—
25	746·09	745·15	743·20	744·81	—10·5	- 5·3	—9·6	—8·47	1·9	2·6	2 1	2·20	96	85	96	92·3	4	8	2	4·7	S 2	SW 1	SO 1	6	4	2	4·0	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże	Kurs przeciętny	Kurs ostatni płacą	Kurs ostatni żądają
	Złote austryackie			
D. 28. grudnia. Południowy.				
Akc. gal. kol. żel. K. L. a diwid.	— —	— —	257 —	258 —
„ kol. lwow.-czern. Jassy	— —	— —	164 50	165 50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50% ex diwid.	— —	— —	126 40	128 —
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	— —	— —	— —	— —
Galic. banku krajow.	— —	— —	— —	64 —
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	— —	— —	82 85	83 30
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	— —	— —	74 —	74 40
Banku hip. gal.	— —	— —	88 —	88 40
Gal. zakł. kred. włośc.	— —	— —	90 50	91 50
Oblig. indemn. gal.	— —	— —	74 60	75 20
„ W. Ks. Krak.	— —	— —	— —	— —
„ Księstwa Bukowiny	— —	—	— —	— —
Poż. głod. r. 1866 po 7%	— —	— —	— —	— —
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	— —	— —	—	— —
„ „ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ II „	— —	— —	— —	— —
Dukat holenderski	— —	—	5 43	5 51
„ cesarski	— —	— —	5 46	5 52
Napoleondor	— —	— —	9 24	9 32
Pół imperyał rosyjski	— —	—	9 40	9 55
Rubel srebrny rosyjski	— —	— —	1 84	1 90
„ papierowy „	— —	— —	1 60¼	1 61
Bank. pol. za 100 zł. pol	— —	— —	— —	— —
Talar pruski srebrny	— —	— —	— —	— —
Pruskie bilety kasowe	— —	— —	1 75½	1 76½
Srebro	— —	— —	116 50	118 —

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. grudnia 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	71 55	71.65
od kwietnia do października po 5%	71 40	71 50
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	286.50	287.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	286.—	287.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94.—	95.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	103.—	103.25
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	116 —	117. -
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	140.50	141.—
Renty Como po 42 lir. austr.	26.—	27.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	97.50	98.—
Bukowiny	73.25	73.50
Galicyi	74.75	75.25
Niższej Austryi	94.50	95.50
Siedmiogrodu	75.75	76.75
Węgier	79.—	79.25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	315.75	316.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	327.90	328.10
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	993.—	996.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	812.—	814
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m k	627.—	629.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m k	244.50	245.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2132	2137
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	256.25	256.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	164.—	164.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	394.—	395.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	204.20	204.40
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	177.—	178.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	105.25	105.75
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	73.—	75.—
„ „ „ po 5%	83.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	88.—	88.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	90.50	91.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	89.90	90 10
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88 20	88 50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89.50	90.—
„ „ „ „ „ w. a.	86.—	87.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	106.—	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	99.90	100 10
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	87.—	87.25

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	190.—	191.—
Clarego po 40 zł. m. k.	37.50	38.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	97.—	97.50
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	32.—	33.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	27.50	28.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	42.—	43.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	31.50	32.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.—	28.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	121.50
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	21 50	22 50

Weksle.

Na 3 miesiące.

Amsterdam za 100 zł. hol.	98.40	98 50
Augsburg za 100 zł. w p. n.	99.10	99.30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	99 20	99.30
Hamburg za 100 M. B.	86.50	86 70
Londyn za 10 ft. szt.	117.20	117 40
Paryż za 100 fr.	45.20	45 25

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5.51	5.53
„ peł. wagi	—.—	—.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.30	9.31
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	116.60	116.80

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 28. grudnia.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	61	—
„ „ w srebrze	71	70
Losy z 1860 roku	103	30
Akcye banku wiedeńskiego	810	—
„ „ kredytowego	327	60
Londyn 10 funtów szterlingów	116	25
Srebro	115	75
Napoleondor	9	29½
Dukat	5	47

DZIENNIK URZĘDOWY.

(3106 1—3) **Edykt.**

Nr. 64272. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Adolf dr. Moszyński adwokat krajowy o wymazanie z ksiąg depozytowych wszystkich kondyktów i adnotacyi na sumach i skryptach dłużnych do masy Franciszka Xawerego Solskiego należących i o orzeczenie, że sumy te i skrypty stanowią wyłączną własność powoda przeciw Franciszkowi Zawadzkiemu, masie spadkowej Sklewiskich, Jakubowi i Michałowi Wierzbickim, Abrahamowi i Jurze Chamajdes, nieznanego imienia Wemmerom, Annie i Karolowi Lingier, Piotrowi Bielańskiemu, Franciszkowi Salezemu Signio, Bazylemu Mańkowskiemu, Antoniemu Hebdzie, Jerzemu Breyer, Józefowi Matuszeczowi, Wiktoryi Politylo, Baruchowi i Józefowi Dawidowicz Hesles, Szpitalowi św. Ducha i św. Stanisława we Lwowie, Janowi i Gwalbertowi Ufniarskim, zarządowi kaplicy Boimów we Lwowie, Bractwu literackiemu kościoła metropolitarnego we Lwowie, Franciszce Wiktoryi ks. Jabłonowskiej, Franciszkowi Leopoli, wszystkim jako z życia i miejsca pobytu nieznanym, jak ich z życia i miejsca pobytu nieznanym sukcessorom, pod dniem 16 listopada 1871 do l. 64272 pozew wniósł, i o pomoc sądową prosił w skutek czego do ustnej rozprawy wyznaczono termin na dzień 15 stycznia 1872 o godzinie 10 rano. Ponieważ miejsce pobytu wyżwymienionych pozwanych nie jest wiadomem, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania takowych i na ich koszt i szkodę tutejszego adw. dr. Majewskiego z substytucyą adw. dr. Męcińskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktdm wzywa się zapozwanych aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stósownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. sąd krajowy.

Lwów, dnia 9 grudnia 1871.

(3112) **Obwieszczenie.**

Nr. 21796. C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie podaje niniejszym do powszechnej wiadomości że w skutek uchwały sądowej z dnia 7 grudnia 1871 l. 21796 w t. s. rejestrze handlowym dla firm spółkowych mianowicie przy firmie:

„Spółka akcyjna młynów królewskich w Krakowie" zanotowane zostało: „że spółka ta udzieliła — p. Albertowi Zipserowi prawo podpisywania firmy tejże spółki per procura łącznie z jednym z członków Rady zawiadowczej spółki.

Kraków, dnia 7 grudnia 1871.

(3114 1—3) **Edykt.**

Nr. 70697. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu p. Ignacego Hercoka, że przeciw niemu na prośbę Ozjasza Wallek Kurzera pod dniem 20 grudnia 1871 do liczby 70697 nakaz zapłaty sumy wekslowej 102 złr. a. w. zpn. wydany i ustanowionemu dla niego kuratorowi p. adw. dr. Jekelesowi, któremu p. adw. dr Moszyńskiego substytuowano, doręczonym został.

Lwów. dnia 20 grudnia 1871.

(3116 1—3) **Edykt.**

Nr. 4723. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu czyni niniejszem wiadomo, że celem zaspokojenia wygranej przez Salomeę Gelżyńską jako prawonabywczynię Pantaleona Gelżyńskiego przeciw Janowi Gelzyńskiemu kwoty 36 złr. a. w. zpn. odbędzie się przy tymże c. k. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności włościańskiej w Tarnawie pod nr. k. 55 położonej w trzech terminach, na dniu 12 stycznia 1872, na dniu 16 lutego 1872 i na dniu 15 marca 1872, każdym razem o godzinie 10 z rana i to pod następującemi warunkami:

1. Przedmiotem sprzedaży będzie realność włościańska w Tarnawie pod nr. k. 55 położona, z chałupy mieszkalnej, stodoły ze stajnią i chlewem i z 9 morgów 283 □ sążni gruntu się składająca, w protokole opisania z 4 października 1870 do l. 5343 bliżej określona do Jana Gelzyńskiego należąca — i ciała tabularnego niestanowiąca.

2. Za cenę wywoławczą stanowi się cena szacunkowa tej realności, aktem ocenienia na 300 złr. w. a. wypośrodkowana i przy pierwszych dwóch terminach realność wspomiona tylko za tę cenę lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim zaś terminie także poniżej ceny szacunkowej za jaką bądź cenę sprzedaną będzie.

3. Każdy chęć kupienia mający winien będzie do rąk komisyi licytacyjnej złożyć tytułem wadyum 10% ceny szacunkowej t. j. kwotę 30 złr. w. a. które to wadyum największą cenę kupna ofiarującemu w cenę kupna wliczonem, innym zaś kupicielom po licytacyi zwroconem będzie.

Resztę warunków licytacyi każdego czasu w tutejszo-sądowej registraturze wglądnięte być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dobromil dnia 14 listopada 1871.

(3117 1—3) **Edykt.**

Nr. 3663. Zbarazki c. k. sąd powiatowy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Wincentego hr. Potockiego i w razie jego śmierci niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców jego, że małżonkowie Naten i Sara Süssermann przeciw niemu pozew de pr. 22 listopada 1871 l. 3663 o wyextabulowanie sumy 175 złr. m. k. na rzecz pozwanych w stanie biernym realności cnr. 5 star./11 now. w Zbarażu położonej intabulowany wniósł, którен uchwałą z dnia 24 listopada 1871 l. 3663 do ustnej rozprawy z terminem na dzień 30 stycznia 1872 o godz. 9 rano zadekretowanym — i z powodu jego nieobecności ustanowionemu zarazem kuratorowi p. Wojciechowi Kużuchowskiewi w celu zastępywania jego w tej sprawie doręczonym został.

Pozwany winien jest zatem wcześnie przed oznaczonym terminem ustanowionemu sobie kuratorowi informacyę swą udzielić, lub albo sam albo przez innego obranego sobie pełnomocnika na powyższym terminie w tutejszym sądzie stanąć i obronę wnieść, gdyż inaczej wyniknąć mogące skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. sąd powiatowy.

Zbaraż 24 listopada 1871.

(3118 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 3667. Ze strony c. k. sądu pow. w Zbarażu podaje się do publicznej wiadomości że rodzeństwo Majera Goldstein który na dniu 3 lipca 1866 w bitwie pod Królewcem (Königrätz) się zatracił gdzie wedle podania jako sierżant c. k. pułku piechoty nr 55 ciężko ranny w stodole miał umrzeć, pod dniem 23 listopada 1871 do l. 3667 wnieśli podania o ogłoszenie go za zmarłego celem przeprowadzenia spadku po nim pozostałego.

Wzywa się zatem wszystkich, którzyby życia lub śmierci wyż wymienionego wiadomość mieli aby o tem tutejszemu c. k. sądowi lub ustanowionemu kuratorwi w przeciągu 3 miesięcy to jest najdalej do końca marca doniesienie uczynili.

C. k. sąd powiatowy.

Zbaraż 4 grudnia 1871.

(3119 1—3) **Edykt.**

Nr. 61942. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszem p. Zofię z Stawiskich Hreczynową z miejsca pobytu niewiadomą, iż na prośbę p. Melanii z Pokutyńskich Padlewskiej i p. Józefy Pokutyńskiej dozwolono na mocy kontraktu kupna sprzedaży z dnia 16 kwietnia 1868 uchwałą tutejszo sądową z dnia 2 maja 1868 l. 21646/68 p. Melanię z Pokutyńskich Padlewską i p. Józefę Pokutyńską za właścicielki 2/15 części dóbr Perepetniki w stanie czynnym zaintabulować tudzież, iż powyższa uchwała tabularna zamianowanemu sądownie kuratorowi adw. dr. Freudenbergowi z zastępstwem adw. dr. Sokala doręczoną została.

C. k. sąd krajowy.

Lwów 11 listopada 1871.

(3120 1-3) **Konkurs.**

L. 928. W skutek uchwały Rady powiatowej Żydaczowskiej z dn. 31. października 1871 jest przy Wydziale tejże Rady do obsadzenia posada inspektora dróg publicznych gminnych w powiecie tutejszym z roczną płacą 500 zł. w. a

Oprócz tej płacy otrzyma inspektor przy zwykłych objazdach urzędowych podwody bezpłatne lub zwrot za takowe po 70 kr. za każdą milę, zaś przy delegacyach w poszczególnych wypadkach oprócz podwód tytułem diet po 2 zł. dziennie.

Posadę tę ustanawia się na lat trzy tymczasowo (t. j. prowizorycznie) z zastrzeżeniem, że już po upływie roku i sześciu miesięcy, licząc od dnia objęcia takowej przez mianowanego jej ustalenie nastąpić może

Kandydaci mają wykazać świadectwami potrzebny stopień uzdolnienia i dotychczasową służbę w zawodzie technicznym wnieść podanie swoje do Wydziału powiatowego w przeciągu czterech tygodni od dnia pierwszego ogłoszenia niniejszego konkursu.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Żydaczów dnia 9. grudnia 1871.

(3124 1—3) **Edykt.**

L. 15332. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu ustanawia w myśl §fu 2go rozporządzenia wysokiego c. k. ministerstwa sprawiedliwości z 7. maja r. 1860 l. 120 Dz. u. p. do czasu obsadzenia opróżnionych miejsc notaryuszów w Skałacie i Mikulińcach począwszy od dnia 1 stycznia 1872 c. k. notaryusza Dra. Rościsława Piątkiewicza komisarzem sądowym do czynności w sprawach spadkowych w mieście Tarnopolu i w okręgu powiatu Tarnopolskiego zajść mogących przez c. k. sąd obwodowy przeprowadzić się mających w §. 183 lit a ustawy notaryalnej z 7. lutego r. 1858 wymienionych, c. k notaryusz Aleksander Winter z dniem 31go grudnia 1871 od tychże czynności w mieście Tarnopolu i jego powiecie się uwalnia, oraz tenże komisarzem sądowym począwszy od 1go stycznia r. 1872 do czynności wyż wspomnionych w spadkach w powiatach sądowych Ihrowice, Skałat i Mikulińce zajść mogących przez c. k. sąd obwodowy przeprowadzić się mających mianuje się.

Tarnopol, dnia 18. grudnia 1871.

(3125 1—3) **Edykt.**

L. 2174. C. k. sąd powiatowy wzywa nieobecnych z życia i miejsca pobytu niewiadomych Piotra i Hryca Sosenko, aby się w przeciągu roku do sądu zgłosili i swoje oświadczenie do przyjęcia spadku po ich ojcu Mikołaju Sosenko z Jaworza, zgłosili, gdyż inaczej pertraktacya spadku ze zgłaszającemi się spadkobiercami i kuratorem w osobie Dymka Cyrkot z Jaworza dla nich ustanowionym, przeprowadzona zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zmigrod, dnia 24. września 1871.

(3128 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 55899. C. k. ministerstwo obrony krajowej w porozumieniu z c. k. państwowem ministerstwem wojny jakoteż i z c. k ministerstwem skarbu wyznaczyło na zasadzie §. 31 ces. rozp. o kwaterowaniu wojska z dn. 15. maja 1851 (Dz. p. p nr. 124) na czas od 1. stycznia do ostatniego grudnia 1872 r. dla obciążonych kwaterunkiem w skutek przechodu c. k. wojska, kwotę dwanaście (12) kr. w. a. jako wynagrodzenie ze skarbu wojskowego za pożywienie (obiad) żołnierzy, począwszy od sierżanta i szarży temuż równej do najniższych stopni, co się niniejszem w skutek wysokiego reskryptu ministeryalnego z 7go grudnia 1871 l. 14639-4315 II. do powszechnej podaje wiadomości.

Z c. k Namiestnictwa

Lwów, dnia 18. grudnia 1871.

(3129 1—3) **Edykt.**

L 57934. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że na prośbę p. Antoniego Jabłonowskiego wprowadzone zostaje, postępowanie amortyzacyjno względem wekslu na polskim blankiecie galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego, pisanego z datą Lwów 10. sierpnia 1871 na 10000 zł. w. a, opiewającego w 90 dni od dnia wystawienia płatnego, na pana Antoniego Jabłonowskiego do zapłaty we Lwowie trasowanego, przez p. Klemensa Postruckiego na własne zlecenie wystawionego, przez tegoż żyrem in bianco zaopatrzonego, jednak przez p. Antoniego Jabłonowskiego jeszcze nieakceptowanego, oraz wzywa posiadacza wekslu tego, ażeby takowy w 45 dniach, które od trzeciego ogłoszenia tego edyktu w Gazecie Lwowskiej zachować się mają c. k. sądowi przedłożył, inaczej takowy po upływie tego czasu amortyzowany będzie.

Lwów, dnia 29. listopada 1871.

(3144 1—3) **Edikt.**

Nr. 5492. Mit Beziehung des unter dem 6. November 1871 Z. 5001 erlass'ne Edict in der Concursmasse des Mendel Birkenfeld wird wegen Ausbleibens der Concursgläubiger zur Ernennung des Masseverwalters und Wahl des Gläubigerausschusses eine neue Tagfahrt auf den 4. Jänner 1872 um 9 Uhr Vormittags bestimmt

Mielnica, am 25. November 1871.

(3152 1—3) **Ogłoszenie konkursu**

L. 51680. Opróżnioną jest posada poborcy przy ubocznym urzędzie cłowym w Podwołoczyskach w X. klasie dyet z płacą etatową rocznych 500 zł. i wolnem mieszkaniem lub w braku tegoż z dodatkiem na mieszkanie oraz z obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania zaopatrzone w wykazy dokładnej wiadomości języka polskiego i złożonego z dobrym postępem egzaminu z towaroznawstwa i postępowania cłowego wnieść w przeciągu trzech tygodni do c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Tarnopolu.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 15. grudnia 1871.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.